

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И СЈЕДИЊЕНИХ
АМЕРИЧКИХ ДРЖАВА О ИЗРУЧЕЊУ

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Сједињених Америчких Држава о изручењу, потписан 15. августа 2016. године у Београду, у оригиналу на српском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

**УГОВОР
ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
СЈЕДИЊЕНИХ АМЕРИЧКИХ ДРЖАВА
О ИЗРУЧЕЊУ**

Република Србија и Сједињене Америчке Државе (у даљем тексту: стране уговорнице),

позивајући се на Конвенцију о издавању криваца закључена између Краљевине Србије и Уједињених Америчких Држава, потписану у Београду, 25. октобра 1901. године,

констатујући да и Република Србија и Сједињене Америчке Државе тренутно примењују одредбе тог Уговора и

желећи да обезбеде делотворнију сарадњу између својих држава у борби против криминала и да, у том циљу, закључе нови уговор о изручењу;

Споразумеле су се како следи:

Члан 1.

Обавеза изручења

Стране уговорнице се обавезују да ће, под условима предвиђеним овим уговором, на молбу изручивати једна другој лица која се гоне због кривичног дела, односно ради изрицања или ради извршења изречене казне, за кривично дело за које се може вршити изручење.

Члан 2.

Дела за која се врши изручење

1. Изручење ради кривичног гоњења дозволиће се само за кривична дела за која је, како према праву државе молиће, тако и праву замољене државе, прописана казна затвора дуже од једне године или тежа казна.

2. Изручење ће се такође дозволити и за кривична дела која се састоје у покушају, односно удруживању ради извршења или учествовању у извршењу кривичног дела које подлеже изручењу.

3. У смислу овог члана, кривично дело подлеже изручењу:

(а) без обзира на то да ли закони у држави молићи и замољеној држави сврставају чињења или нечињења која одређују кривично дело у исту категорију кривичних дела или описују кривично дело истом терминологијом;

(б) без обзира на то да ли је у питању кривично дело за које савезни закони Сједињених Америчких Држава налажу утврђивање одређених питања у сврху успостављања надлежности пред савезним судом Сједињених Америчких Држава, укључујући али неограничавајући се на међудржавни транспорт или коришћење поштанских или других услуга који утичу на међудржавну трговину или трговину са иностранством; или

- (в) уколико кривично дело обухвата превару или избегавање обавеза у односу на порезе, царине или контролу увоза или извоза робе или новца, без обзира на то да ли закони државе молиље и замољене државе предвиђају исту врсту пореза или дажбина или контролу исте врсте робе или истих новчаних износа.

4. Ако је кривично дело учињено изван територије државе молиље, изручење ће бити одобрено уколико према својим законима замољена држава, кривична дела учињена изван њене територије у сличним околностима, сматра кажњивим. Ако закони замољене државе не предвиђају кривично гоњење за кривично дело учињено изван њене територије у сличним околностима, надлежни органи замољене државе могу према свом дискреционом праву, одобрити изручење, уколико су сви други услови прописани овим уговором испуњени. У Сједињеним Америчким Државама, надлежни орган ће бити извршни орган.

5. Ако је изручење одобрено за кривично дело из ст. 1 или 2. овог члана, оно ће такође бити одобрено за свако друго кривично дело наведено у молби, чак и ако је то друго кривично дело кажњиво затвором до годину дана, по условом да су испуњени сви остали услови за изручење прописани овим уговором.

6. Када се молба за изручење односи на лице чије се изручење тражи ради издржавања казне затвора, надлежни органи у замољеној држави, у случају Сједињених Америчких Држава извршни орган, могу да одбију изручење ако је, у тренутку подношења молбе, преостали део казне које лице треба да издржи краћи од шест месеци.

Члан 3.

Држављанство

Изручење неће бити одбијено на основу држављанства лица чије се изручење тражи.

Члан 4.

Политичка и војна кривична дела

1. Изручење неће бити одобрено уколико је дело због кога се изручење тражи политичко кривично дело.

2. У смислу овог уговора, следећа кривична дела неће се сматрати политичким делима:

- (а) кривично дело за које и држава молиља и замољена држава имају обавезу, у складу са међународним мултилатералним споразумом, да изруче лице чије се изручење тражи или да покрену кривични поступак пред домаћим надлежним органима;
- (б) убиство, убиство на мах, намерно угрожавање физичког интегритета, наношење тешких телесних повреда, напад у намери наношења тешких телесних повреда и теже кривично дело против полне слободе;
- (в) кривично дело које обухвата киднаповање, отмицу или било какав други вид незаконитог лишења слободе, укључујући узимање талаца;
- (г) кривично дело које обухвата постављање, употребу, претњу употребом или поседовање експлозива, запаљивог средства или

каког разорног уређаја, односно биолошког, хемијског или радиолошког агенса, када такво средство или агенс може да угрози живот, нанесе тешке телесне повреде или проузрокује значајну материјалну штету и

- (д) злочиначко удруживање, односно покушај да се изврши било које од претходно наведених кривичних дела, помагање или подстрекивање лица које је извршило или покуша да изврши таква дела.

3. Супротно одредбама из става 2 овог члана, изручење неће бити одобрено ако надлежни орган замољене државе, у случају Сједињених Америчких Држава извршни орган, установи да је молба за изручење била политички мотивисана.

4. Надлежни орган у замољеној држави, у случају Сједињених Америчких Држава извршни орган, може одбити изручење због повреде војних дужности које не спадају у кривична дела из општег кривичног права.

Члан 5.

Non bis in idem

1. Изручење ће бити одбијено када је лице чије се изручење тражи осуђено, ослобођено или је поступак обустављен коначном и обавезујућом одлуком надлежних органа у замољеној држави за кривично дело због кога се тражи изручење.

2. У смислу овог члана, лице се неће сматрати лицем које је осуђено, ослобођено нити ће се сматрати да је поступак обустављен на коначан и обавезујући начин, ако надлежни органи замољене државе:

- (а) одлуче да не гоне то лице за дела због којих се тражи изручење;
- (б) још увек воде истрагу или на неки други начин воде поступак против лица које се тражи због истих дела због којих се тражи изручење.

Члан 6.

Застарелост

Изручење се може одбити ако кривично гоњење или извршење санкција није могуће због застарелости према закону државе молиље.

Члан 7.

Смртна казна

Уколико је према закону државе молиље за дело за које се тражи изручење прописана смртна казна, а таква казна није прописана по законима замољене државе, надлежна власт замољење државе може одбити изручење сем уколико држава молиља не пружи извршној власти замољене државе гаранцију да смртна казна неће бити изречена или јој, у случају да из процесних разлога држава молиља не може да пружи такву гаранцију, достави гаранцију да смртна казна, уколико буде изречена, неће бити извршена. Ако држава молиља пружи гаранцију у складу с овим чланом, замољена држава ће одобрити изручење, а држава молиља ће испунити пружену гаранцију.

Члан 8.

Поступак изручења и потребна документација

1. Све молбе за изручење подnose се дипломатским путем, што укључује и достављање предвиђено у члану 11. став 4.
2. Све молбе биће поткрепљене следећим:
 - (а) документима, изјавама или другим видовима информација којима се описују идентитет, држављанство и вероватно боравиште лица чије се изручење тражи;
 - (б) информацијама којима се описују чињенице у вези с почињеним кривичним делом и процесни историјат случаја;
 - (в) текстом одредбе једног или више закона којима се описује једно или више кривичних дела због којих се тражи изручење и подацима о примењивој казни или казнама;
 - (г) текстом одредбе закона у коме се описује било какво временско ограничење за кривично гоњење, изрицање или извршење пресуде и описом примене тог закона на кривично дело због кога се изручење тражи; и
 - (д) документима, изјавама и другим врстама информација прописаним или у ставу 3. или у ставу 4. овог члана, онако како је применљиво.
3. Поред прилога из става 2. овог члана, уз молбу за изручење лица које се тражи ради кривичног гоњења доставиће се и:
 - (а) копија потернице или решења о одређивању притвора или налога, које је издао судија или други надлежни орган;
 - (б) копија оптужног документа и
 - (в) информације које пружају довољно основа да се установи да је вероватно да је лице чије се изручење тражи учинило кривично дело или кривична дела због којих се изручење тражи.
4. Поред прилога прописаних у ставу 2. овог члана, молба за изручење лица које се тражи ради изрицања или извршења пресуде треба такође да буде поткрепљена следећим:
 - (а) копијом осуђујуће пресуде или ако копија није доступна, изјавом суда или другог надлежног органа о томе да је лице о којем је реч осуђено или да је оглашено кривим;
 - (б) информацијама на основу којих се утврђује да је лице чије се изручење тражи управо лице које је оглашено кривим и
 - (в) ако је лицу изречена казна, копију пресуде са изреченом казном или ако није доступна копија, изјавом суда или другог надлежног органа у којој се наводи која је санкција изречена, као и изјавом којом се утврђује у којој је мери та санкција већ извршена.
5. Ако је лице чије се изручење тражи осуђено или оглашено кривим у одсуству, држава молила ће доставити информације прописане у ставу 2, 3. (в) и 4. овог члана као и изјаву извршним властима у замољеној држави у погледу околности под којима је то лице било одсутно током поступка и у погледу процедура, уколико таквих има, које ће том лицу бити на располагању у вези с покретањем новог суђења или другим видовима судске ревизије поступка, у

случају да лице буде изручено. Одлуку о томе да ли су околности такве да је изручење могуће доноси извршна власт у замољеној држави.

6. Ако замољена држава захтева додатне информације које су јој неопходне да донесе одлуку по молби за изручење, држава молиља може доставити те информације у року који одреди замољена држава. Такве додатне информације могу бити захтеване и размењене директно између Министарства правде Републике Србије и Министарства правде Сједињених Америчких Држава.

7. Када држава молиља разматра подношење посебно осетљиве информације као допуну захтеву за изручење, она се може консултовати са замољеном државом да се утврде у којој мери замољена држава може обезбедити заштиту тих информација. Ако замољена држава не може да заштити информације на начин који од ње тражи држава молиља, држава молиља ће утврдити да ли информације и поред тога треба доставити.

Члан 9.

Прихватљивост докумената

1. Документи, изјаве и друге врсте информација којима је пропраћена молба за изручење биће примљени и прихваћени као доказни материјал у поступку изручења ако:

- (а) су оверени или имају печат министарства или одељења надлежног за правосуђе или министарства или одељења надлежног за спољне послове у држави молиљи; или
- (б) су оверени или чија је аутентичност потврђена на било који други начин који је прихватљив сходно законима замољене државе.

2. Документи који су оверени или чија је аутентичност потврђена сходно овом члану неће захтевати даљу проверу, оверу и друге видове легализације.

Члан 10.

Превод

Сви документи које држава молиља подноси сходно овом уговору у прилогу ће бити пропраћени преводом на језик замољене државе, сем уколико се не постигне другачији договор.

Члан 11.

Привремено притварање

1. У хитним случајевима, држава молиља може захтевати привремено лишавање слободе и притварање лица чије се изручење тражи док не буде достављена молба за изручење и пропратна документација. Захтев за одређивање привременог притвора може бити достављен непосредно између Министарства правде Републике Србије и Министарства правде Сједињених Америчких Држава, или посредством Интернационалне криминалистичке полицијске организације (Интерпола).

2. Захтев за одређивање привременог притвора садржаће:

- (а) опис траженог лица и све остале информације које би могле бити од користи за идентификацију тог лица;
- (б) место боравка лица чије се изручење тражи, ако је тај податак познат;

- (в) кратка изјава о чињеницама у вези са случајем, укључујући уколико је то могуће, податке о времену и месту извршења кривичног дела;
- (г) опис закона чије су одредбе прекршене (једног или више њих);
- (д) информације у вези са потерницом, налогом за хапшење или решењем о одређивању притвора и
- (ђ) изјаву о томе да ће молба за изручење и пропратна документација бити достављени у року прописаним овим уговором.

3. Држава молиља ће без одлагања бити обавештена о датуму привременог притварања лица чије се изручење тражи или о разлозима због којих није могуће испунити тај захтев.

4. Лице које је привремено притворено може бити пуштено на слободу по истеку шездесет (60) дана од дана привременог притварања у складу са овим уговором, ако извршни орган замољене државе не добије молбу за изручење и пропратну документацију из члана 8. овог уговора. У том смислу, пријем пропратне документације у амбасади замољене државе која се налази у држави молиљи сматраће се пријемом од стране извршних органа замољене државе.

5. Чињеница да је лице чије се изручење тражи пуштено на слободу сходно ставу 4. овог члана не искључује могућност поновног лишавања слободе и изручење тог лица уколико молба за изручење и пропратна документација буду достављени касније.

Члан 12.

Одлука и предаја

1. Замољена држава ће без одлагања обавестити државу молиљу дипломатским путем или на други примерен начин, о својој одлуци у вези са молбом за изручење.

2. Ако је молба у целини или делимично одбијена, замољена држава ће доставити образложење разлога за одбијање. Замољена држава ће на захтев доставити копије одговарајућих судских одлука.

3. Ако је молба за изручење одобрена, извршни органи државе молиље и замољене државе ће се договорити о времену и месту предаје лица чије се изручење тражи.

4. Ако држава молиља, у року који прописује право замољене државе не преузме са територије замољене државе лице чије изручење тражи, то лице може бити пуштено из притвора а замољена држава, по својој дискреционој одлуци, може потом одбити изручење за исто кривично дело.

Члан 13.

Одлагање поступка изручења и одложена или привремена предаја

1. Када се против лица за које се тражи изручење води поступак у замољеној држави, та држава може одложити поступак изручења лица чије се изручење тражи све док не буде окончан поступак који се против наведеног лица у њој већ води.

2. Када је поступак изручења окончан и када је одобрено изручење, али се против лица чије се изручење тражи већ води поступак или пак оно издржава казну у замољеној држави, та држава може:

- (а) одложити предају лица чије се изручење тражи до окончања поступка или до истека извршења казне или
- (б) привремено предати то лице држави молиљи ради кривичног гоњења.

3. У случају одложене предаје, лице може бити задржано у притвору све док не буде предато.

4. Лице које је привремено предато биће у притвору у држави молиљи и биће враћено замољеној држави по завршетку поступка који се у држави молиљи буде водио против тог лица, у складу са свим условима о којима се могу договорити стране уговорнице. За враћање тог лица у замољену државу неће бити потребна никаква допунска молба за изручење или додатне процедуре.

Члан 14.

Стицај више молби

Ако изручење тражи истовремено више држава било због истог или различитих кривичних дела, извршни орган замољене државе ће донети одлуку узимајући у обзир све околности, а пре свега релативну тежину кривичних дела, место извршења, хронолошки редослед пријема захтева држава молиља, да ли су захтеви поднети у складу са Уговором, држављанство оштећеног лица и могућност даљег изручења између држава молиља.

Члан 15.

Заплена и предаја предмета

1. У мери у којој то дозвољава њено законодавство, замољена држава може заплени и предати држави молиљи све предмете који су повезани са кривичним делом због кога се тражи изручење или који би могли бити затражени као доказни материјал у држави молиљи. Предмети поменути у овом члану могу бити предати чак и уколико не може бити спроведено изручење због смрти, нестанка или бекства лица чије се изручење тражи.

2. Замољена држава може условити предају предмета добијањем задовољавајућих гаранција од државе молиље о томе да ће предмети бити враћени замољеној држави чим то буде могуће. Замољена држава такође може одгодити предају тих предмета, ако су они потребни као доказни материјал у замољеној држави.

3. Права трећих лица на тим предметима биће у потпуности поштована у складу са законодавством замољене државе.

Члан 16.

Начело специјалности

1. Лице изручено по основу овог уговора не може бити лишено слободе, суђено или кажњавано у држави молиљи, осим за:

- (а) било које кривично дело за које је изручење одобрено, односно за другачије именовано кривично дело за које је забрањена иста или блажа казна и које се заснива на истим чињеницама као и кривично дело за које је одобрено изручење, под условом да је

реч о кривичном делу за које се може одобрити изручење или представља блаже кривично дело;

- (б) било које кривично дело почињено после изручења тог лица или
- (в) било које кривично дело за које надлежни орган замољене државе, у случају Сједињених Америчких Држава извршна власт, пристане на притварање, суђење или кажњавање тог лица. У смислу ове тачке замољена држава може захтевати подношење документације из члана 8, а држава молиља може држати изручено лице у притвору 90 дана, или дуже ако то одобри замољена држава, док се одлучује по молби.

2. Лице изручено по основу овог уговора не може бити предмет даљег изручења или предаје за било које кривично дело почињено пре изручења, сем у случају да замољена страна на то пристане.

3. Ст. 1. и 2. овог члана не спречавају притварање, суђење или кажњавање изрученог лица, односно даље изручење или предају тог лица, уколико:

- (а) то лице напусти територију државе молиље после изручења и добровољно се у њу врати или
- (б) то лице не напусти територију државе молиље у року од петнаест дана од дана када је оно слободно да је напусти.

Члан 17.

Одрицање и поједностављено изручење

Ако лице за које се тражи изручење да сагласност, и то у писменој форми, да буде предато држави молиљи, замољена држава може, у складу са начелима и поступцима предвиђеним у оквиру свог правног система, спровести предају особе у што краћем року. За Сједињене Америчке Државе, ова предаја се може обавити без даљих процедура. Пристанак тражене особе може укључивати и споразум о одрицању од заштите које пружа начело специјалности.

Члан 18.

Транзит

1. Држава потписница може одобрити да преко њене територије буде спроведено лице које се изручује или чији се трансфер у другу државу потписницу врши по неком другом основу а од стране неке треће државе или из државе потписнице у неку трећу државу, ради кривичног гоњења, изрицања или извршења казне. Захтев за транзит доставља се дипломатским путем, непосредно између Министарства правде Републике Србије и Министарства правде Сједињених Америчких Држава, или путем Интерпола. Захтев за транзит мора садржати опис лица које се транспортује и кратко саопштење о околностима случаја. Лице које је у транзиту може бити држано у притвору током трајања транзита.

2. Одобрење није потребно онда када једна држава користи ваздушни саобраћај, а није предвиђено слетање на територији друге државе. Уколико дође до непредвиђеног слетања, држава у којој се то непредвиђено слетање догодило може тражити захтев за транзит у складу са ставом 1. овог члана, и може држати лице о којем је реч у притвору, док не добије захтев за транзит и док се транзит не спроведе, уколико је захтев добијен у року од 96 сати од непредвиђеног слетања.

Члан 19.

Заступање и трошкови

1. Замољена држава ће саветовати, помагати и иступати пред судом у име државе молиће и заступати њене интересе у сваком поступку који би могао проистећи из молбе за изручење. Заступање пред судом у Републици Србији ставља се у надлежност Републичког јавног тужилаштва Републике Србије.

2. Држава молића ће сносити све трошкове превођења докумената потребних за изручење и трошкове превоза лица које се предало. Замољена држава ће сносити све остале трошкове који су настали у тој држави, а у вези са поступком изручења.

3. Ни једна од држава потписница неће једна другој испостављати захтеве за накнаду трошкова проистеклих из хапшења, притварања, испитивања или предаје лица по основу овог уговора.

Члан 20.

Консултације

Министарство правде Републике Србије и Министарство правде Сједињених Америчких Држава могу се међусобно непосредно консултовати у вези са појединачним случајевима у циљу унапређења делотворне примене овог уговора.

Члан 21.

Примена

Овај уговор ће се примењивати на кривична дела извршена пре, као и после његовог ступања на снагу, под условом да извршни орган замољене државе има дискреционо право да не примени члан 3 на кривична дела извршена пре 1. јануара 2005. године.

Члан 22.

Потврђивање и ступање на снагу

1. Овај уговор подлеже потврђивању; ратификациони инструменти биће размењени што је пре могуће.

2. Овај уговор ће ступити на снагу даном размене ратификационих инструмената.

3. По ступању на правну снагу, овај уговор ће заменити Конвенцију о издавању криваца закључену између Краљевине Србије и Сједињених Америчких Држава, потписане у Београду, 25. октобра 1901. године (Уговор из 1901.) и примењиваће се на заостале захтеве сачињене по основу Уговора из 1901. године.

Члан 23.

Раскид уговора

Свака страна уговорница може у сваком тренутку раскинути овај уговор достављањем писменог обавештења другој страни дипломатским путем, а раскид Уговора ступа на снагу након шест месеци од дана пријема таквог обавештења.

У ПОТВРДУ ТОГА, доле потписани, за ту сврху прописно овлашћени од својих Влада, потписали су овај уговор.

САЧИЊЕНО у Београду, у два преписа, овог 15. дана месеца августа, 2016. године на српском и енглеском и језику, с тим да су оба текста подједнако меродавна.

За Републику Србију
МИНИСТАР ПРАВДЕ
Нела Кубуровић

За Сједињене Америчке Државе
Њ.Е. АМБАСАДОР
Кајл Скот

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори” .

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Уговора између Републике Србије и Сједињених Америчких Држава о изручењу, садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 98/2006).

II. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ПОТВРЂИВАЊЕ УГОВОРА

Дана 15. августа 2016. године потписан је Уговор између Републике Србије и Сједињених Америчких Држава о изручењу који је заменио Конвенцију о издавању криваца закључену између Краљевине Србије и Уједињених Америчких Држава 12/25. октобра 1901. године, а која је ступила на снагу 12. јуна 1902. године.

С обзиром да је наведена конвенција потписана још почетком 20. века, а узимајући у обзир потребу за дефинисањем међусобних односа између две државе у погледу изручења у светлу савремених законских решења, Република Србија и Сједињене Америчке Државе су потписале нов уговор који је у потпуности заменио горе наведену Конвенцију.

Закључивањем новог билатералног уговора између две државе о изручењу, створили су се услови за чвршћу, обавезнију и ефикаснију сарадњу, како лица која се кривично гоне у једној држави или су у њој осуђена због кривичног дела, не би бекством у другу државу избегла вођење кривичног поступка или издржавање казне.

Закључивањем наведеног уговора доприноси се и већој заштити одређених људских права и слобода када је у питању изручење окривљених и осуђених лица између две државе, јер је сарадња у овој области условљена поштовањем, односно гарантовањем наведених права и слобода.

III. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За извршавање овог закона неће бити потребна додатна финансијска средства у буџету Републике Србије, већ ће се закон извршавати из средстава која се редовно обезбеђују за рад органа који ће закон извршавати. Наиме, средства су обезбеђена Законом о буџету Републике Србије за 2019. годину у оквиру раздела број 23.0 - Министарство правде, функционална класификација 360 – јавни ред и безбедност неklasификовани на другом месту, програмска активност 1602 – унапређење и управљање у систему правосуђа, програм 0010 – администрација и управљање, економска класификација 422 и 423 – трошкови путовања. Наредних година средства за извршавање овог закона биће планирана у оквиру лимита утврђених од стране Министарства финансија у поступку доношења Закона о буџету Републике Србије.